

Vypraveno ^{Udátelně anonymizováno}
dne 30.12.17 ^{v souladu s GDPR}

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabývá právní moci
dne: *M. Chovanec*
popis: *Chovanec*

V Praze dne 22. prosince 2015
Č.j.: MV-135507-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0488 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán dle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal *_____* k, nar. *_____* Ozerjany – Ukrajina, i za nezletilou dceru *_____* k, nar. *_____* Praha – Česká republika, oba státní občané Ukrajiny, trvale byt (dále jen „žadatelé“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 7. 2015, č. j.: VS-1672/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelé požádali dne 13. 11. 2013, podle místa tehdejšího trvalého pobytu v Praze 5 – Stodůlkách, prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 o udělení státního občanství České republiky. Žadatel se na území České republiky zdržuje dle svého vyjádření od roku 1999, v březnu roku 2010 se mu v Praze narodila dcera *_____* s jejíž matkou, státní občankou Ukrajiny, uzavřel v roce 2011 na Ukrajině manželství. Povolený trvalý pobyt na území České republiky má od 3. 10. 2006, dcera, zahrnutá do žádosti se souhlasem matky, která o státní občanství České republiky nežádá, (dle sdělení žadatele v březnu roku 2015 má zde teprve povolen dlouhodobý pobyt), má povolen trvalý pobyt na území České republiky od 26. 5. 2010. Společně se žádostí žadatel požádal u dcery o prominutí splnění podmínky pětiletého povoleného trvalého pobytu ke dni podání žádosti s odůvodněním, že se zde narodila.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 18. 7. 2014 řízení o žádosti přerušilo na dobu do 18. 8. 2014 a současně vyzvalo žadatele ve stanovené lhůtě k předložení

v usnesení specifikovaných dokumentů, prohlášení a podání vysvětlení ke konkrétním zjištěním. Žadatel byl rovněž informován podle ustanovení § 47 správního řádu o zahájení správního řízení o jejich žádosti, a o svém právu podle ustanovení § 36 a § 38 nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Dále byl tímto usnesením žadatel vyzván, aby se vyjádřil k současně zasílanému stanovisku Krajského ředitelství Policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend ze dne 31. 1. 2014, dle něhož byl žadatel na základě soudního vyhoštění zařazen do evidence nežádoucích osob od 1. 3. 2005 do 1. 3. 2006. Protože tuto skutečnost by mohlo Ministerstvo vnitra posoudit jako nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., (porušení právních předpisů České republiky), byl žadatel dále upozorněn na možnost zaslání odůvodněné žádosti o prominutí této podmínky. Vyžádané doklady byly po předchozí žádosti o prodloužení stanovené lhůty doručeny Ministerstvu vnitra dne 24. 9. 2014, včetně žádosti o prominutí případného nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. K otázce soudního vyhoštění žadatel uvedl, že důvodem jeho ročního vyhoštění byl ojedinělý přečin týkající se řízení vozidla pod vlivem alkoholu. S obsahem spisového materiálu se žadatel seznámil dne 11. 3. 2015 společně s Mg

z Centra pro integraci cizinců, kterou zmocnil pouze pro toto jednání. Na dotaz Ministerstva vnitra žadatel uvedl, že disponoval živnostenským oprávněním po dobu pěti let od roku 1999, přičemž přiznání k dani z příjmů fyzických osob podával naposledy za rok 2004. Na základě dříve zasláné smlouvy mezi žadatelem a jeho firmou ČR s.r.o. bylo zjištěno, že doložený měsíční příjem žadatele tvoří pouze vyplácené odměny za funkci jednatele, přičemž tyto příjmy činily měsíčně od 1. 2. 2009 do konce roku 2011 částku ve výši 5 500 Kč, od 1. 1. 2012 do konce roku 2013 částku 2 400 Kč a od 1. 1. 2014 až dosud se jedná o částku pouhých 2 500 Kč měsíčně. Žadatel tuto částku jako svůj jediný příjem uvedl i v podaném rozkladu, přestože v dotazníku k žádosti bez dalšího vysvětlení deklaroval měsíční příjem 25 000 Kč. K novému rodinnému domu, v němž od jara roku 2014 žadatel žije s manželkou, její matkou a nezletilou dcerou uvedl, že ho stavěl svépomocí a jeho výstavba ho stála přibližně 2 000 000 Kč, včetně zakoupeného pozemku.

II.

Po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí Ministerstvo konstatovalo následující:

Žadatel splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., tj. má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje. Nezletilá žadatelka tuto podmínku nesplňuje, neboť ke dni podání žádosti měla na území České republiky povolen trvalý pobyt necelých tří a půl roku.

Podmínka pozbytí dosavadního ukrajinského státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., se od 1. 1. 2014 v souvislosti s novou právní úpravou státního občanství České republiky již neprokazuje.

Žadatel splňuje i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1993 Sb., vyžadující jeho beztrestnost. Na nezletilou dceru se tato podmínka, s ohledem na její věk, nevztahuje.

Pohovorem před Úřadem městské části Praha 13 prokázal žadatel požadovanou znalost českého jazyka. Nezletilá dcera, zahrnutá do žádosti, znalost českého jazyka, rovněž vzhledem ke svému věku, nedokazuje.

U nezletilé dcery se považuje podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. za splněnou. I když byl žadatel v minulosti na rok soudně vyhoštěn, jednalo se o záležitost, od které již uběhlo deset let. Rovněž určité pochybení v plnění žadatelových povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění shledalo Ministerstvo vnitra jako méně závažné, a proto učinilo závěr, že žadatel podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. splňuje, přestože jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, v úvahu přicházelo i posouzení této podmínky jako nesplněné. Z následujícího zhodnocení předložených pokladů rozhodnutí Ministerstvem vnitra vyplynulo, že důvodem zamítnutí společné žádosti byla, jak dále analyzováno, netransparentnost příjmů žadatele.

V odůvodnění zamítavého rozhodnutí Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatel je jediným jednatelem a společníkem obchodní společnost ČR s.r.o. Podnikání této firmy zabývající se dle výpisu z obchodního rejstříku výrobou, obchodem a službami neuvedenými v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a pronájemem nemovitostí, bytů a nebytových prostor je, jak vyplývá z doložených kopií přiznání k dani z příjmů právnických osob, dlouhodobě ztrátové a jediným doloženým příjmem žadatele jsou výše uvedené odměny za funkci jednatele v této společnosti. Je nepochybné, že tyto příjmy nemohou pokrýt náklady ani samotného žadatele, nemluvě o jeho manželce a nezletilé dceři. Podle předložené kupní smlouvy žadatel přitom spolu s manželkou zakoupil v roce 2012 pozemek a garáž na místě současného trvalého pobytu za částku 790 000 Kč, kde následně svépomocí postavil rodinný dům, jehož pořízení, včetně uvedeného pozemku mělo vyjít na cca 2 000 000 Kč. Žadatel přitom nedoložil žádné doklady, které by hodnověrným způsobem objasnilo financování této stavby, přičemž Ministerstvo vnitra ve svém rozhodnutí uvedlo, že považuje vynaloženou částku za ohodnocenou nesprávně nízkou. K samotnému financování domu žadatel předložil pouze čestné prohlášení matky své manželky, že na výstavbu domu přispěla půjčkou, (její výše neuvedena), a že i nadále přispívá na provoz a údržbu rodinného domu.

Ministerstvo vnitra z důvodu netransparentnosti příjmů žadatele v České republice, resp. finančních prostředků, ze kterých žadatel kryje životní náklady a potřeby své rodiny, včetně výstavby rodinného domu v Loděnici, svým rozhodnutím ze dne 7. 7. 2015 společnou žádost žadatele i jeho nezletilé dcery zamítlo. U nezletilé žadatelky pak Ministerstvo vnitra nevyužilo liberační ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., (narození na území České republiky), a nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb. jí, s ohledem na posouzení žadatele, neprominulo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel i za nezletilou dceru ve smyslu ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu včasný rozklad.

V podaném rozkladu žadatel uvádí, že jako rodina žijí společně, s tím, že uvedené obnáší i sdílení společných příjmů. K stavbě domu uvedl, že rozhodnutí o tom, že dům bude stavět svépomocí, znamenalo jakési podnikatelské prázdniny, na nichž se s rodinou dohodl. Dále k tomu uvedl, že po roce 2009 začala doléhat krize i na jeho podnikání a měl tím pádem málo zakázek, a proto se rozhodl vyřešit bytovou situaci své rodiny a v důsledku toho snížit budoucí náklady na bydlení. Pozemek na dům v ceně 790 000 Kč byl pořízen jako společné jmění žadatele a jeho manželky, jejíž rodina na náklady přispěla, stejně jako jeho rodiče. On sám byl pověřen, aby stavbu realizoval a tomu se také maximálně věnoval. Dále uvedl, že materiál na stavbu stál 684 250 Kč, s tím, že materiál kupoval přes svoji firmu

ČR s.r.o. z důvodu dlouhodobě sjednaných slev na nákup stavebnin, které pak fakturoval na fyzickou osobu – manželku. Žadatel k rozkladu předložil potvrzení o výši této částky, vystavené výše uvedenou obchodní společností, a uvedl, že pokud bude Ministerstvo vnitra potřebovat všechny faktury za stavebniny v uvedené výši, je připraven je z účetnictví doložit. Zároveň doložil i výpis z eurového účtu své tchýně, navýšeného v roce 2011 o částku téměř 21 000 EUR, jak žadatel v rozkladu uvádí, v rámci vypořádání dědictví po manželovi. Žadatel uvedl, že veškeré tyto prostředky žadatelka investovala do stavby rodinného domu. Dále uvedl, že na stavbu přispěla i rodina manželčiny sestry, neboť tím bylo postaráno o trvalé bydlení jejich maminky. Dále na stavbu domu měly být vynaloženy i finanční prostředky z dědictví po žadatelově otci ve výši cca 600 000 Kč. Žadatel kromě toho uvedl, že dům byl zkolaudován v květnu roku 2014, s tím, že k podnikání se začal vracet v druhé polovině téhož roku a teprve v roce 2015 se mu podařilo získat větší zakázku na montáž oken a na přidružené stavební práce. Uvedl, že jeho podnikání se pomalu rozjíždí a na podporu svého tvrzení k tomu doložil účetní rozvahu a výkaz zisků a ztrát za první pololetí roku 2015. Zopakoval, že v současné době si vyplácí z firmy jen měsíční odměny za funkci jednatele ve výši 2 500 Kč. Případné odměny ze zisku pak může mít až dle hospodářského výsledku, který byl v posledních letech slabý i z toho důvodu, že se plně věnoval stavbě domu. Rovněž zopakoval, že většinu rodinných nákladů zajišťoval z příjmů manželčiny matky, která pobírá vdovský důchod a je

zaměstnaná. Dále uvedl, že manželka začala podnikat až od října roku 2014, neboť dříve neměla vyřízený dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny. Od dubna 2015 je žadatelova manželka zaměstnána na dohodu o pracovní činnosti s měsíčním příjmem cca 5 000 Kč, jak vyplývá z doložených výplatních lístků za měsíce duben, květen a červen 2015.

Závěrem žadatel uvedl, že chápe, že posouzení a uvážení žádosti je na Ministerstvu vnitra, přesto se domnívá, že uvážení Ministerstva vnitra bylo částečně vedeno genderovými stereotypy, kdy hlavní finanční zajištění je úkolem muže, otce. K tomu uvedl, že v jeho rodině však sledují jako hlavní hledisko celkový prospěch rodiny, on podporuje svou ženu, aby byla zaměstnána, a rád si bere na starost péči o jejich dceru. Uvedl, že je rovněž rád, že s nimi žije i manželčina matka, neboť manželka je pro žadatele nejdůležitější osobou a jeho tchýně – vdova, může žít se svojí dcerou.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. Na základě jejího návrhu ministr vnitra konstatuje následující:

Ministr vnitra se ztotožňuje se závěrem Ministerstva vnitra jako správního orgánu I. stupně, že žadatelovy příjmy jsou netransparentní. Pokud žadatel v rozkladu uvádí, že většinu rodinných nákladů zajišťoval z příjmů své tchýně a stavbu rodinného domu financoval, při nedostatečných vlastních příjmech, dědictvím po otci, opět příjmy své tchýně, přičemž přispěla i rodina manželčiny sestry, nelze konstatovat, že by uvedenými tvrzeními hodnověrně rozkryl své příjmy, a to i v kontextu toho, že v dotazníku k žádosti uvedl jako svůj vlastní měsíční příjem 25 000 Kč a příjem manželky 15 000 Kč – v tomto kontextu se pak také jeví jako sporné, pokud dále jako jediný příjem doložil shora uvedenou měsíční odměnu, naposled ve výši 2 500 Kč a v kopii vyjádření k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití ze dne 15. 7. 2014, založené ve spisu I. stupně, žadatelova manželka žádné své příjmy nepřiznává.

Ministr vnitra zdůrazňuje, že i při formálním splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství nelze, ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č. j. 3 As 32/2005-51, ani ve smyslu rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2012, č. j. 13 A 13/2012-44, při posuzování žádosti o udělení státního občanství České republiky zcela rezignovat na požadavek, aby žadatelé neosvětlili původ a zdroj svých příjmů, a to v kontextu zásady, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze oprávněně požadovat, aby jeho chování na území státu bylo zcela prosto všech pochybností co do dodržování právních předpisů země, jejímž občanem se žadatel zamýšlí stát.

Pokud jde o zamítnutí žádosti nezletilé dceři žadatele, ministr vnitra konstatuje, že se Ministerstvo vnitra při svém rozhodování řídí principem jednotného státního občanství v rodině; v daném případě je třeba vzít v potaz, že nezletilé žadatelce je teprve 5 let, lze mít tedy za to, že je zcela závislá na svých rodičích, přičemž matka o státní občanství České republiky nežádá a žadateli byla žádost o udělení státního občanství zamítnuta.

Na základě výše uvedeného proto ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

ministr vnitra

